

ՏԱՂԿԱՀԱՅԻ

Լոնտոնաբնակ վաճառական Գալուստ էֆ. Կիւլպենկեան 1000 ֆր. զրկած է Ս. Պատրիարք Հօր՝ Պատրիարքարանի պարտքին հատուցման ի նպաստ:

Վահեմ. Պօղոս փաշա Նուպար իր հանքածանօթ առատաձեռնութեամբ և ինքնարերաբար 100 անգլ. ոսկի նուիրած է Ազգ. Հիւանդանոցին: Խոկ 500 անգլ. ոսկի Ազգ. Պատրիարքարանի պարտուց բարձման օժանդակելու համար:

Վահեմ. Աբրահամ Բարթող փաշա Աղեքոանդրիայէն գրով մը Ս. Պատրիարքին զրկած է 200 անգլ. ոսկի չէք մը Պատրիարքարանի պարտուց բարձման ի նպաստ:

Նոյնպէս Գահիրէէն Պետրոս էֆ. Կարապետեան 50 անգլ. ոսկինոց չէք մը զրկած է այս նպատակով:

Թաթուս էֆ. Ունճեան Պատրիարքի թաղական Խորհուրդին յայտնած է թէ 700 ոսկի կը կտակէ տեղւոյն ս. Թագաւոր Եկեղեցին: Խորհուրդն զգածուած Ունճեան էֆ.ի այս առատաձեռնութենէն, որոշեց ամէն ս. Կարապետի տօնին հոգեհանգրատեան պաշտօն կատարել տալ ս. Թագաւոր Եկեղեցին մէջ, և յիշատակ ողբացեալ Արիկ էֆ. Ունճեանի և նոյն գերգառտանին բոլոր հանգուցեալ անդամոց: Այս առթիւ, ս. Թագաւոր Եկեղեցւոյ քարոզիչ Տ. Դեռնդ վարդ. Գուրեան կիրակի օր պատարագեց նոյն Եկեղեցւոյն մէջ և քարոզելով, ի վեր հանեց Ունճեան գերդառտանին բարեսիրական զգացումներն և գովեստով յիշեց Մաթուս էֆ.ի այս նոր նուիրատութիւնը:

Քաղ. Ժողովոյ յանձնարարութեան համաձայն Ուսումն. Խորհուրդը վարժարանաց տեսուչներուն հետ խորհրդակցելով կիսամսեայ կիրակինորեայ կրօն. դաստիարակութիւն մը հաստատեց՝ նպատակ ունենալով առաքինութիւնները գրուատել և մոլութիւները ձաղկել. առ այս կարգագիր Յանձնաժողով մը ընտրուեցաւ:

† Յակոբ Ոսկան. Յունուար 13/26-ին շաբաթ գիշեր Պոլիս վախճաներ է Յակոբ Ոսկան, խոր ծերութեան հասած:

Պոլսոյ հայ ուսուցիչներուն երեցն էր, ազգային վարժարաններուն մէջ հայ և ֆրանսերէն լեզուները դասախոսելով աւելի քան վաթսուն տարի։ Մասնաւորապէս Սամաթիա, Խում-Խաբու և Օրթագեղ թաղերը աշխատած էր։

Հայ զրական պատմութեան մէջ ալ պիտի յիշատակուի այն բանաստեղծութիւններովը, որոնք 1860 թուականէն յետոյ ամէն տարի կանոնաւորապէս կը հրատարակուէին Միւհէնտիսեան տպարանի Օրացոյցին մէջ։ «Նժղեհ»ին երգը հիմակ ալ սրտի յուղմամբ կընայ կարդացուիլ. 1865 ին հրատարակուած թէե, բայց իր «Նորութեան հրապոյը» կորուսած չի համարուիր, վասն զի ազգային աղէտաներն ալ երբէք չեն հիննար։

—

Երգնկայի Առաջնորդաբանին արտօնութեամբ նուագահանդէս մը պիտի կազմակերպուի և նպաստ արդիւնաշատ դաստիարակի մը՝ Գույումնեան էֆի որ երեսնամեայ արդիւնալի պաշտօնավարութիւն մը ունեցած է։ Անշուշտ թէ հոս և թէ ուրիշ քաղաքաց մէջ դանուսդ նոյն դաստիարակին համակիր կըթառէր անձնաւորութիւնները և աշակերտները պիտի փութան նիւթապէս և բարոյապէս մասնակցիլ սոյն հանդիսին։ Այս նուագահանդէսը որ անցեալ գեկտ։ 31-ին տեղի պիտի ունենար յետաձդուեցաւ Մեծ Բարիկենդանի օրերուն, որպէս զի թէ հեռաբնակ ազգայինները կարենան մասնակցելու ժամանակ ունենալ և թէ հանդէսը վայելուց կազմակերպութեամբ մը ներկայանայ՝ որչափ կը ներեն տեղական պայմաններն ու միջոցները։

—

Սիսէն կը գրեն մեզի։—Մենք Կիլիկիացիքս որ գեռ ոչ մի կերպով չոգնեցինք ն. Ա. Օծութեան՝ հրաշքներ կը սպասենք. Եթէ չենք կարող օգնել նիւթապէս՝ գոնէ քաջալերենք զինքը բարոյապէս։ Հոգեսոր պետին՝ նիւթական և բարոյական օգնութիւններ զլանալէ յետոյ անկէ ի՞նչ պէտք է սպասենք և ի՞նչ իրաւունք ունինք սպասելու։ Հակառակ այս ամէնուն՝ ն. Ա. Օծութիւնը սակայն անլիատ կը գործէ։ Ժառանգաւորաց վարժարանը 25 աշակերտներով կը շարունակէ իր ընթացքը. ստոյդտեղերէ իմացած ենք թէ վանքին ընդարձակ ագարակը արդիւնաւոր շաւիղի մը մէջ մատծ է և այս տարի ալ նոյն ագարակի մէջ եղած ջաղացքը ի շահ Ա. Աթոռոյ բանեցնելու համար Հաւելէն ամսականով մասնագէտ ջաղացպան մը հրաւիրուած և դործի ալ ոկսած է։

—

Կիլիկիոյ Ա. Կաթողիկոսը Կիլիկեան քոլոր առաջնորդաց շրջաբերական մը զրկած է, որով կը յանձնաբարէ իր Կաթողիկոսութենէն առաջ և իր պաշտօնավարութեան քառամեայ շրջանին մէջ քոլոր վարժարանաց մէկ քաղցատական ցուցակը պատրաստել, ուր պիտի նշանակուին երկու աշակերտաց յաւելեալ թիւը, պիւտճէներու քանակութիւնը, ուսուցչաց անունները, օտար վարժարաններ գացող և անօնցմէ մեր վարժարանները եկողներու թիւը:

Կիլիկիոյ Ա. Կաթողիկոսը մօտերս հովուական այցելութեան պիտի ելնէ գէպ ի Զոք Մէրզիմէն և անկէ ուրիշ թեմեր:

Հայ-Հռովմիականի. — Կ. Պատրիարք Տ. Պօղոս Ա. Սապագաղեան՝ ճիշդ ասկէ 50 տարի առաջ ստացած է քահանայութեան կարգը: Արդ, Ն. Սրբազնութեան քահանայութեան յիսնամեայ յորելեանը պիտի կատարուի ի մօտոյ: Այս մասին հարկ եղած կարգադրութիւնները ընելու համար՝ Հայ-Հռովմէական երևելիներէ բաղկացած մասնախումը մը կազմուեցաւ, որ պիտի անօշնէ հարկ եղածը: Այս յորելեանին առթիւ հաւաքուած դումարը պիտի նուիրուի ու Յակոբայ անկելանոցին:

— Հայ-Հռովմէական եկեղեցիէն Տ. Պօղոս վարդ. Գույնումնեան, ընկէ Ատանացի և գաստիարակոււած Հռովմի Աւոնեան վարժարանին մէջ, անցեալում Յ. Մանայի Առաջնորդարանը գիշմելով՝ խնդրած է որ ընդունուի Մայք Եկեղեցւոյ գիրկը: Ն. Արժանապատուութիւնը ընդունուած է սիրայօժար և որոշուած է մօտ օրէն վեղարի օր հնութիւնը տալ իրեն: Տ. Պօղոս վարդ. Առաջնորդական Տեղապահ կարգուեցաւ Ատանայի:

Տասնեւինինգ հայ-բողոքականներու մայրենի եկեղեցւոյ ծոցը վերաբառնալը. — Եէսիճէէն կը գըեն մեզի. — Պրուսայի Առաջնորդական իրաւասութեան տակ գտնուող Եէսիճէ գիւղի ըողոքական աղդայիններէն այր և կին, մօտաւորապէս տառնեհինդ հոգի, իրենց Մայքենի Եկեղեցւոյ ծոցը վերադարձած և հարկ եղած ձևակերպութիւնները կատարուած են: Առոնք առանց բանաւոր պատճառի ու առանց ճշմարիտ համոզման օտարացած ու խորթացած էին իրենց նախահարց Եկեղեցիէն. ուստի ընական էր որ աւական չըլլար այս ուժացումը ու օր մըն ալ վերջապէս վերադառնային իրենց մայքենի Եկեղեցիին ծոցը: Նոյնպէս երկու Հայ-բողոքականներ ևս տրամադրութիւն յայտնած են վերադառնալ, մկրտուելով ու դրոշմի խորհուրդը ստանալով:

Երուսաղեմի մէջ, Երուսաղէմ Յեթզեհեմի մատրան մէջ Հայերը և Լատին Կաթոլիկները արիւնահեղ ընդհարում ունեցած են:

Ահաւասիկ շարժառափթք: Այդ մատրան աջ թեկն մէջ Հայերը, Խփախները և Սուրբացիները իրենց խորանը ունին, ուր քահանաները սրոշեալ ժամուն կուգան արարողութիւննին կատարիլ: Յունուար 9ին, ժամը իրեկուան 3ին կարգը Հայոցն էր: Աւ մինչ Հայերը ազօթքի կեցած էին, Լատինները թափոր կազմելով, Հայ քահանային այնքան մօտիկէն անցան որ արարողութիւնը խանգարեցին: Հայ վարդապետը խնդրեց որ քիչ մը սպասեն, մինչև արարողութիւնը վերջանայ: բայց Լատին քահանաները չուղեցին մտիկ ընել և իրենցները դրդուցին հայոց վրայ յարձակում ընելու: Ծեծկուաւնքը ընդհանուր եղաւ: Նույն մը Լատիններուն օգնութիւն հասաւ, որով կրցան հայերը ծանր վիճակի մէջ գնել: Կառուղները իրարմէ զատելու համար տեղական իշխանութիւնը միջամտեց, և դանակով վերաւորուած բաւական թուով հայեր վերցուց:

Այս չորսորդ անգամն է որ այսպիսի ծեծկուունք տեղի կունենայ Հայերուն և Լատիններուն միջև:

Պոլսոյ թերթերի մէջ կարդում ենք, որ Մուշեղ եպիսկոպոսը «Հոգւոյն Սրբոյ, Ա. Աստուածածնի վերափոխման, Ա. Հազորդութեան և այլ եկեղեցու հաւատավիքներուն և ծէսերուն գէմ մոլար վարդապետութիւններ» է հրատարակել: Կ. Պոլսի կրօնական ժողովը ոմիաձայն հաւանութեամբ դատապարտելով նրա ընթացքը, պահանջել է յետ վերցնել իւր գրածները:

Հետաքրքրական է անշուշտ թէ որոնք են Մուշեղ եպիսկոպոսի քարոզած մոլորութիւնները եկեղեցու վարդապետութեան գէմ: բայց գժուար է լրագրական տեղեկութիւնների հիման վրայ եզրակացութիւն հանել. այդպատճառով մենք կսպասենք, մինչև Ազգիս ընդհանրական Հայրապետին պաշտօնական տեղեկութիւն տրուի Տաճկահայերին ազմկող հարցի մասին: Չենք հասկանում միայն, թէ ինչո՞ւ մինչև այժմ այդ տեղեկութիւնը չկայ եջմիածնում: